

FOKUS PÅ:

Fremover setter søkelyset på rus- og narkotika-problematikk i Narvik. Denne uka vil vi gi et unikt innblikk i miljøet.

– MIN TRYGGJE HAVN

Et år i Kosovo for utenlandstjenesten resulterte i så sterke traumer at heroin var eneste utvei for å slippe å konfrontere demonene sine.

ANDREAS HAAKONSEN / FOTOGRAF: KRISTOFFER KLEM BERGERSEN
andreaasha@fremover.no
kristofferbe@fremover.no

Kim Marius Haldorsen (37), født og oppvokst i Bergen. Som 21-åring vervet han seg til utenlandstjenesten i det norske Forsvaret.

Han skulle ut og kjempe for fedrelandet.

- Jeg reiste ut da jeg var 21 år og kom tilbake til Bergen et år seinere, sier han til Fremover.

Vi møter bergenseren på Café Exit i Narvik. Han har nå vært rusfri i ett og et halvt år.

- Hovedsaklig var grunnen til at jeg begynte å ruse meg de tingene jeg opplevde mens jeg var i utenlandstjenesten i Kosovo. Det førte til at jeg fikk en posttraumatisk stresslidelse (PTSD), forteller han åpenhjertig.

Han ønsker ikke gå inn på hva han opplevde mens han tjenestegjorde, men sier at opplevelsene fortsatt jager ham i søvne.

- Jeg plages fortsatt med mareritt og kan våkne om nettene, fortsetter han.

Det tok ikke lange tiden fra han kom hjem fra tjeneste til han begynte å ruse seg.

- Jeg begynte egentlig å ruse meg med en gang jeg kom hjem. Det var ikke før i 2006 at man ble obs på lidelsen min, PTSD. Da gikk jeg inn i en psykiatri mens jeg var i rus, fortsetter han.

- Det sitter igjen

Haldorsen har vært rusavhengig siden han kom tilbake fra utlandet i 2001. Ifølge ham selv har han forsøkt aktivt å bli rusfri de seks siste årene.

- Jeg har vært innom mange rusklinikker, både i Bergen og andre plasser. I løpet av de seks siste årene tror jeg nok at jeg har vært inne på klinikk i nesten fem av dem, fortsetter han.

Felles for alle behandlingene er at de ikke har hatt den effekten 37-åringen ønsket.

- Jeg har gått på trynet hver eneste gang.

- Hvorfor har det ikke funket for deg tidligere?

- På klinikkene har du faste rammer rundt deg, men når du skrives ut er du alene. Plutselig sitter du der, helt alene i en leilighet, uten noen av rammene. Det er ingen som står med åpne armer og tar deg imot. Man må oppsøke det selv. Hvis man tør.

- Hver gang jeg har blitt rusfri har jeg hatt så dårlig selvtillit. Jeg har vært vant til å være skitten og shabby. Jeg her vært vant

FLITTIG BRUKER: I dag benytter Kim Marius Haldorsen seg av tilbudene på Plattform 1 og Café Exit hver dag.

FOTO: KRISTOFFER KLEM BERGERSEN

til folk dømmer deg og unngår meg på gata mens jeg har vært ruset. Det sitter igjen, forteller han.

Ifølge Haldorsen gikk det ikke mer enn et par dager før han ruset seg igjen etter oppholdene.

- Det lengste klinikkoppholdet mitt varte i tre år i strekk. Like vel gikk det ikke mer enn to-tre dager før jeg gikk på trynet.

Forsøkt alt

I fjor sommer fikk han et opphold på Nordlandsklinikken i Håkvik.

Der kom han i kontakt med Esben Haldorsen, brukermedvirkeren i Marborg og Narvik kommune, og en av driverne av Café Exit.

- For min del, så åpnet det seg en helt ny verden da jeg kom i kontakt med Esben og Café Exit, smiler han.

Mens han lå inne til avrusning ved Nordlandsklinikken, begynte Haldorsen å være innom Plattform 1 om dagene.

- Jeg begynte å gå rundt, bare for å se og skue litt.

Bergenseren forteller at han hadde utviklet sosial angst og slet med dårlig selvtillit når han igjen var blitt rusfri.

- Jeg hadde vært ruset på he-

roin i mange år og var vant til at folk gikk rundt meg på gaten. Jeg hadde angst for å treffe nye folk, forteller han.

Ifølge Haldorsen har han forsøkt alle behandlinger som finnes i håp om å bli rusfri, men at det var noe helt annet som gjorde at han lyktes denne gangen.

- Jeg har forsøkt alt gjennom NAV, arbeidstrening og psykiatriske institusjoner, jeg har faen meg forsøkt alt, men bare noe så enkelt som dette har gjort at jeg i dag er rusfri. Det å stå opp om morgenen å vite at folk venter på deg, smiler han.

- Hvorfor har det vært så viktig?

- Det å ha et sted å gå til og ha noen å spise sammen med er avgjørende. Alternativet er å sitte alene i leiligheten sin. Jeg har fått et nettverk av stabile folk gjennom Café Exit. Jeg har fått venner her. Dette er noe helt unikt.

- Det har vært avgjørende for at jeg har blitt rusfri i dag, tilføyer han med et smil.

37-åringen snakker varmt om tilbudet og det miljøet som er innad i gruppen av dem som benytter seg av tilbudet.

- Fra dag én har jeg blitt tatt imot med åpne hender. Ingen spør hva det er som feiler deg når du kommer. Det er som om

vi har vært venner hele livet. I dag har han vært rusfri i nærmere et og et halvt år.

” Hver gang jeg har blitt rusfri har jeg hatt så dårlig selvtillit. Jeg har vært vant til å være skitten og shabby. Jeg har vært vant med at folk dømmer meg og unngår meg på gata. Det sitter igjen.

KIM MARIUS HALDORSEN (37)

Blir lei meg

Det har satt sine spor i bergenseren, de mange årene han har levd i rusavhengighet.

- Jeg blir lei meg av den omsorgen som blir vist for oss her. Jeg har aldri opplevd noe slikt - at noen bryr seg så mye. Dukker man ikke opp på en dag eller to, så ringer de og spør om jeg har det bra.

- Det er en omsorg som gjør meg trist fordi det er helt ukjent for meg. Jeg har en flott familie i Bergen, men har aldri vært vant til en slik støtte og at folk virkelig bryr seg om du kommer om morgenen eller ikke, fortsetter han.

Siden han var liten har han hatt en lidenskap for ski, men med rusen forsvant også lidenskapen - nå har han funnet tilbake gløden igjen.

- Når jeg kommer for å hente skiene har Esben varmet skoene og preppet dem for meg. Jeg har muligheter for å hente gratis skikort og det hele er bare en skikkelig omsorg for hverandre, forteller han.

Mamma: - Bli i Narvik

37-åringen har familien sin i Bergen. Han sier at noen ganger i året reiser han for å besøke dem.

- Mamma sa til meg; Kim, bare bli værende i Narvik du, humrer han.

- De har lest om Café Exit og de vet om den støtten jeg får gjennom de som er her oppe. Det er egentlig ganske fantastisk, mamma og pappa har ikke noe forhold til noen av dem som er her, men like vel er de en del av dette, smiler han.

Haldorsen benytter seg nå av tilbudet hver eneste dag.

- Hadde jeg ikke hatt dette vet jeg ikke hva jeg skulle gjort. Jeg vet ikke om jeg hadde klart å være rusfri slik jeg er i dag.

- For første gang på lenge er jeg virkelig stolt av der jeg er i livet mitt.